

Радећи као саветник Уједињених нација у Влади Зорана Ђинђића, имао сам веома занимљиву комуникацију са њим, са којом до сада нисам излазио у јавност. Сада сматрам да је добар тренутак да обелоданим неке наше разговоре. Верујем да нам могу помоћи да сагледамо Зорана Ђинђића из још једног угла, али и да боље проценимо шта би морали да урадимо пошто са власти оде садашњи „владар“.

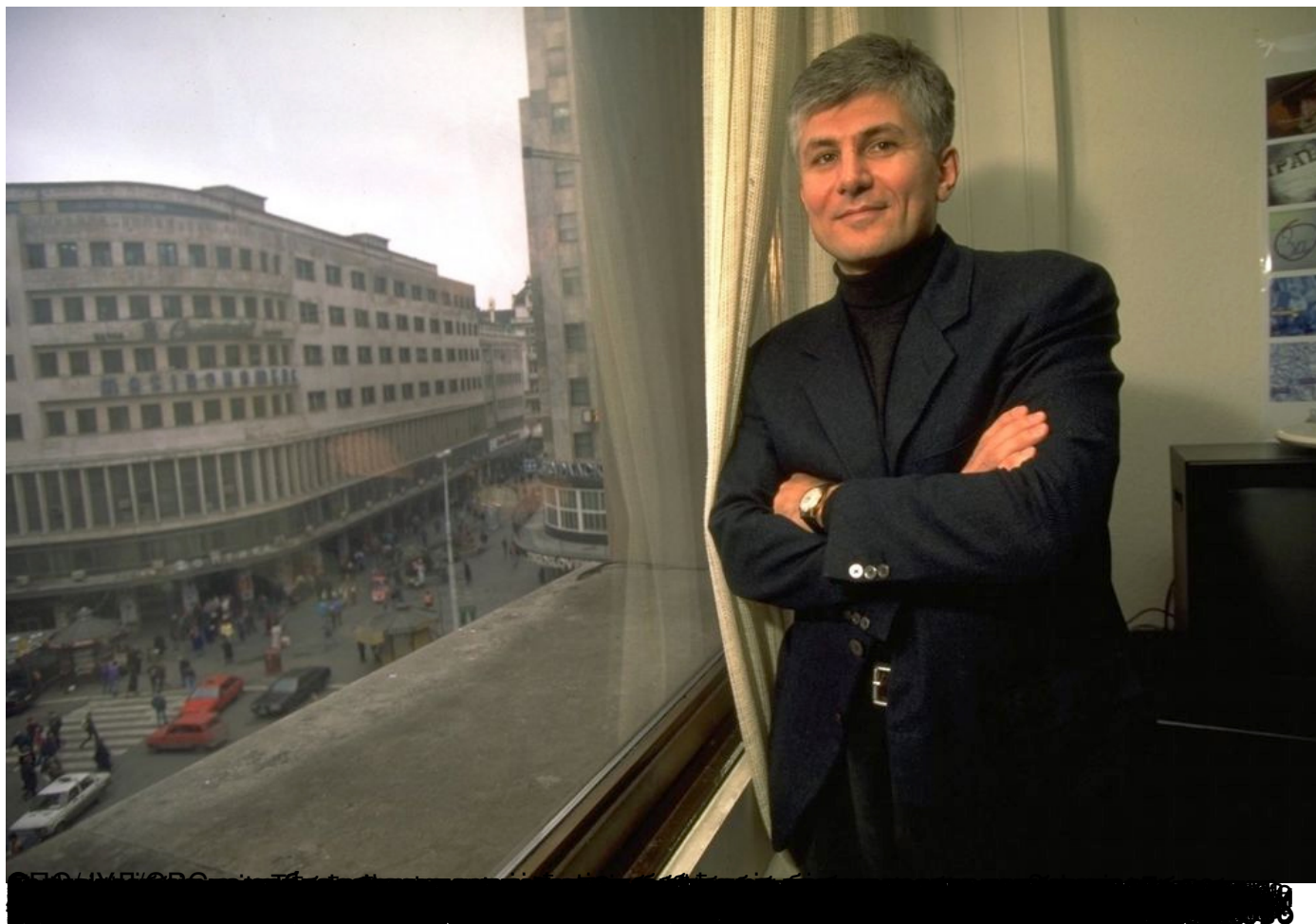
Ђинђића сам упознао тек пошто је постао председник Владе. До тада сам био професор и виши научни сарадник на Универзитету Твенте у Холандији. Добио сам понуду од Уједињених нација и представника Владе Србије да постанем саветник УН у новој Влади Србије, притом сам имао и снажне личне разлоге да се вратим у Србију, те сам понуду прихватио.

Ђинђић је знао да сам докторирао политичке науке у САД, али да сам завршио филозофију у Србији. Знао је и да сам био међу организаторима првих демонстрација против Слободана Милошевића. Наравно му је било познато да ћу га саветовати о реформи државне управе. Да ли је још нешто више о мени знао, нисам никада ни сазнао.

Први наш сусрет изгледао је овако. Упознавање и одмах Ђинђићев покушај дијалога о једној филозофској (етичкој) теми са којом се он неретко повезује. Био сам затечен тиме да је баш њу отворио непосредно после упознавања са мном. Претпостављам да га је на то навело или то што је знао да се тим питањем и ја бавим (као етичар) па је хтео одмах да отвори тему која нас потенцијално може повезати или је био окупиран тим питањем. Или и једно и друго.

Ћинђићева највећа грешка

Пише: Војин Ракић
недеља, 21 март 2021 02:30

Ђинђићева највећа грешка

Пише: Војин Ракић
недеља, 21 март 2021 02:30

